Aşıq Ələsgərin hikmət dünyası

İstəsən ki, Ələsgəri görəsən,
Göyçə mahalıdı mahalım mənim!
Püşti-pənahına daldalanmışam,
Adım Ələsgərdi, əslim Göyçəli!

Alçaqda dayan ki, çıxasan başa.

Alimin elmi ilə helmi yarıdı.

Arif məclisində bir söz söylərəm,
Nə hədyan, nə çaşqın, nə qələt olmaz

Baxt yatanda qohum-qardaş yad olu.

Bədəsildən hərgiz olmaz heç əsil.

Aşıq olub diyar-diyar gəzənin
Əzəl başdan pür-kamalı gərəkdi.
Oturub durmaqda ədəbin bilə,
Mərifət elmində dolu gərəkdi.

Xalqa həqiqətdə mətləb qandıra,
Şeytanı öldürə, nəfsin yandıra.
El içində pak otura, pak dura,
Dalınca xoş sədalı gərəkdi.

Mərd oğlun qəhrini çəkən mərd ana,
Mərd igid meydanda durar mərdana.

Bir mərd ilə ağı yesən şirindir
Yüz namərdlə şəkər yesən dad olmaz.

Əl vurma gücün çatmayan daşa,
Qaldıra bilməzsən zora düşərsən.

Bir şəyird ki, ustadına kəm baxa,
Onun gözlərinə qan damar, damar.

Ələsgərin sözün yetir nisaba,
Sərf edənlər səbt eləsin kitaba.
Heç namərdin adı gəlməz hesaba,
Mərd bir olar, onda iki ad olmaz.

"Can" deməklə candan can əskik olmaz,
Məhəbbət artırar, mehriban eylər.
"Çor" deməyin nəfi nədi dünyada?!
Abad könülləri pərişan eylər.

"Can" deyənə "can" deynən mərdana,
Baş qoyanın, qoy yolunda başa baş.

Can qurban eləsən, layiqdi layiq,
Bir yar ki, mətləbi tez qanan ola.

Günahkardı nə ki yoldan azan var,
İki mələk - xeyir-şəri yazan var.
Nəkreyin var, Qıl körpü var, qazan var,
Rövşən yollarını tar eyləməynən!

Bir sazım var, nə pərdəsi, nə simi.
Onu çalıb, kim tərpədər nə simi?
Firdovsi, Fizuli, Hafiz, Nəsimi -
Onlar da yazdığı, ayə, məndədi.

Bəylik, göylük, səylik olan məclisdə,
Qaç ki, orda xeyir-bərəkət olmaz.

Çox gəzmişəm, az görmüşəm danəndə.

Danışanda doğru danış,

Sözün çıxmasın qələt.

Doğru yola əmək çəksən zay olmaz.

Dövlətdən qismətin beş arşın ağdı

Dosta xain baxan kor olaçaqdı.

Dost dostdan inciyər, qəlbində dönməz.

Dost uzaq olmaqla könül yad olmaz

Eşit bu sözləri, saxla yadigar,
Gözəllərdə həya, igidlərdə ar.

Ələsgər, elmində olma nabələd,
Doğru söylə, sözün çıxmasın qələt.

Əlin vurma gücün yetməyən daşa,
Götürə bilməzsən, zora düşərsən.

Xalqa həqiqətdən mətləb qandıra,
Şeytanı öldürə, nəfsin yandıra,
El içində pak otura, pak dura,
Dalısınca xoş sədası gərəkdir.

Əyləşəndə ağır əyləş,
Danışanda az danış.

Gədadan bəy olmaz, dəlidən darğa.

Görürsən ki, baxtın yatdı, sən də yat.

Gül olma dünya malına,
Qalacaqdı dünyada.

Haqdan yanan çıraq bad ilə sönməz.

Haqq ilə nahaqqı axtaran hakim,
Tapar qulaq ilə göz arasında.

İki könül bir-birini tutmasa,
Alan da yazıqdı, gələn də yazıq.

Kişi gərək dediyindən dönməsin.

Qiyamət odundan pisdir tənə söz

Nakəs, müxənnətdən mətləb diləmə.

Nütfədən pak olan, loğmandan halal,
Mərifət elminə nabələd olmaz.

Sayğısız iyidi düşman aldadar